

زندگی اجتماعی فضاهاى

شهرى كوچك

نويسنده: ويليام اى وايت

مترجم: مسعود اسدى محل چالى

انتشارات آرمانشهر

سرشناسه: وایت، ویلیام هالینگزورث، ۱۹۱۷-م. Whyte, William Hollingsworth
عنوان و نام پدیدآورنده: زندگی اجتماعی فضاهای شهری کوچک/ نویسنده ویلیام اچ وایت؛ مترجم مسعود
اسدی محل جالی. مشخصات نشر: تهران: آرمان شهر، ۱۳۹۱. مشخصات ظاهری: ظ، ۱۶۸ص: مصور
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۲۴۸-۱۳-۴ وضعیت فهرست نویسی: فیپا یادداشت: عنوان اصلی: The social
life of small urban spaces, c 1980 موضوع: گذرگاه های عابر پیاده- جنبه های اجتماعی-
ایالات متحده موضوع: فضاهای باز- جنبه های اجتماعی- ایالات متحده موضوع: فضاهای باز-
ایالات متحده شناسه افزوده: اسدی محل جالی، مسعود، ۱۳۶۸- مترجم رده بندی کنگره: ۱۳۹۱ ز
HT ۱۵۳/۲ رده بندی دیویی: ۳۰۷/۷۶ شماره کتابشناسی ملی: ۳۰۵۵۷۱۳

زندگی اجتماعی فضاهای شهری کوچک

مترجم: مسعود اسدی محل جالی

مدیر فنی چاپ: سید محمدحسین هوشمند

ناشر: انتشارات آرمان شهر

چاپ دوم: ۱۴۰۱

شمارگان: ۱۵۰ نسخه

چاپ: سارنگ

قیمت: ۶۵۰۰۰ تومان

مرکز توزیع: نشر و پخش ثمین

نشانی: تهران- خیابان انقلاب- خیابان دوازده فروردین- خیابان شهدای ژاندارمری غربی بن بست مرکزی

پلاک ۱ تلفکس: ۶۶۹۶۱۹۲۰-۶۶۹۷۲۸۷۱

SBN: 978-600-6248-13-4

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۲۴۸-۱۳-۴

<http://www.drjapakzad.com>

n-p-samin@yahoo.com

❖ فهرست

۱	پیش درآمدی از ویلیام رایلی
۳	مقدمه
۵	مقدمه مترجم
۷	معرفی
۱۴	۱- زندگی میدین شهری کوچک
۲۴	۲- فضاهای نشستن
۴۴	۳- آفتاب، باد، درختان و آب
۵۶	۴- غذا
۶۱	۵- خیابان
۶۸	۶- نارضایتی ها
۷۷	۷- ظرفیت موثر
۸۹	۸- فضاهای داخلی
۹۷	۹- محل های تلاقی و فراساختارها
۱۰۶	۱۰- شهرهای کوچکتر و مکان ها
۱۱۲	۱۱- گوشه نشینی های هنرمندان خیابانی
۱۲۳	پیوست اول (فیلمبرداری با دوربین های زمان-گذار (Time-Lapse Filming)
۱۳۷	پیوست دوم (رویکردهای منطقه بندی فضای باز در محدوده شهر نیویورک

❖ فهرست تصاویر نمودارها

- ۷ تصویر ۱ (خیابان صد و یکم، هارلم شرقی)
- ۸ تصویر ۲ (میدان کوچک روبروی خیابان صد و یکم، هارلم شرقی)
- ۹ تصویر ۳ (تجمع مردم)
- ۹ تصویر ۴ (فضاهای خالی از تجمع)
- ۱۰ تصویر ۵ (فضاهای خالی از تجمع مرکز شهر)
- ۱۰ تصویر ۶ (تجمع های مرکز شهر)
- ۱۰ تصویر ۷ (گفتگوهای جمعی مرکز شهر)
- ۱۱ تصویر ۸ (میدان کوچک سیگرام)
- ۱۳ تصویر ۹ (ساختمان های پیلوتی بدون استفاده)
- ۱۴ تصویر ۱۰ (گفتگوی میان مردم در فضاهای شهری)
- ۱۵ تصویر ۱۱ (زوج های استفاده کننده از میدان های کوچک)
- ۱۷ تصویر ۱۲ (مردان نشسته در ردیف جلویی صندلی ها)
- ۱۹ تصویر ۱۳ (هم افزایی جمعیت در میدان های کوچک شهری)
- ۲۰ تصویر ۱۴ (ارتباطات در هم افزایی)
- ۲۰ تصویر ۱۵ (تجمع ها بر اثر هم افزایی)
- ۲۲ تصویر ۱۶ (جریان زندگی در میدان های کوچک)
- X تصویر ۱۷ (نقشه میدان کوچک بانک ذخیره پنج سنتی؛ کسانی که در این فضا نشسته اند اگر مرد باشند با X و اگر زن باشند با O و در صورتیکه کنار هم باشند با XO نمایش داده می شوند.)
- ۲۳ تصویر ۱۸ (فضاهای نشستن)
- ۲۴ تصویر ۱۹ (مکان نشستن محبوب در مرکز راکفلر مقابل خیابان کاتدرال پاتریک)
- ۲۵ تصویر ۲۰ (نمودار اول : استفاده از میدان کوچک)

- تصویر ۲۱) لبه کلیسای واقع در خیابان پیتر که یکی از کارآمدترین فضاهای نشستن در اونیو لگزینگتون است ۲۶
- تصویر ۲۲) نمودار دوم : مقدار فضای باز میداین کوچک ۲۷
- تصویر ۲۳) نمودار سوم : مقدار فضای نشستن میداین کوچک ۲۸
- تصویر ۲۴) فضاهای نشستن در میدان کوچک سیگرام ۳۰
- تصویر ۲۵) لبه های قابل نشستن که علی رغم استعداد ذاتی بخاطر هزینه های اضافی در حال تبدیل به فضای غیر قابل نشستن می باشد ۳۰
- تصویر ۲۶) فضاهای قابل نشستن که در حال تبدیل به فضاهای غیر قابل نشستن هستند ۳۰
- تصویر ۲۷) لبه مناسب برای نشستن و لبه نامناسب ۳۲
- تصویر ۲۸) کتابخوانی در فضاهای نشستن مناسب ۳۲
- تصویر ۲۹) به جز روزهای خیلی خوب، پله های کتابخانه عمومی نیویورک به اندازه ظرفیت واقعی خود برای نشستن مورد استفاده واقع نمی شود ۳۳
- تصویر ۳۰) زمانی که عمق نشستن برای نشستن هم فراهم می شود، انتخاب ها بیشتر می شود و مردم بیشتری می توانند بدون احساس ازدحام در صندلی ها قرار گیرند ۳۴
- تصویر ۳۱) پله های سیگرام بخصوص در گوشه ها بسیار کارآمد هستند ۳۵
- تصویر ۳۲) صندلی های قرار گرفته در پیاده رو که به شدت مورد استفاده قرار می گیرند ۳۸
- تصویر ۳۳) نیمکت های میدان کوچک مکانیک در سان فرانسیسکو که روبروی فعالیت های ساختمان جا نمایی شده است ۳۹
- تصویر ۳۴) فضای نشستن تحمیلی به ندرت مورد استفاده واقع می شود ۳۹
- تصویر ۳۵) انگیزه جابجایی صندلی های متحرک حتی به اندازه شش یا هشت اینچ به شدت وجود دارد. حتی در جایکه دلیلی برای آن وجود نداشته باشد. این حق انتخاب رضایت بخش است. دلیلی که آن زن صندلی خود را یک فوت جابجا کرد، زیر آفتاب بودن و یا زیر سایه قرار گرفتن نبود ۴۰

- تصویر ۳۶) مردم خارج از موزه هنر کلانشهر صندلی های خود را به سمت پیاده رو جابجا می کنند و از مشاهده عابرین اونیو پنجم لذت می برند ۴۰
- تصویر ۳۷) پارک کوچک اگزون ۴۱
- تصویر ۳۸) بیشترین استفاده از فضاهای نشستن اونیو پارک ۳۴۵ بخاطر ترکیب صندلی های گوناگون آن اتفاق می افتد ۴۲
- تصویر ۳۹) میدان فارگوت، واشینگتن دی سی ۴۴
- تصویر ۴۰) مردم در حال لذت بردن از آفتاب ۴۵
- تصویر ۴۱) مجسمه گاردن در موزه هنرهای نو ۴۵
- تصویر ۴۲) آفتاب و چمن در مرکز شهر فضایی مطبوع را برای زمان نهار فراهم نموده است ۴۶
- تصویر ۴۳) بازتاب نور مناسب از سطوح شیشه ای و استیلی ۴۷
- تصویر ۴۴) پله های کلیسای خیابان توماس، مکانی مناسب برای آفتابگیری ۵۰
- تصویر ۴۵) یک سایبان درختی که محیطی مطبوع برای استفاده کنندگان بیشماری پدید آورده است ۵۰
- تصویر ۴۶) نشستن افرادی زیر سایه درخت ۵۱
- تصویر ۴۷) نشستن افرادی زیر نور آفتاب ۵۱
- تصویر ۴۸) حوضچه های آب در میدان کوچک سیگرام ۵۲
- تصویر ۴۹) اجرای محدودیت دسترسی به آب با حفاظ الکتریکی ۵۳
- تصویر ۵۰) قابل دسترس بودن حوضچه ها و فواره ها برای کودکان ۵۴
- تصویر ۵۱) آقای گاس یکی از موفق ترین توزیع کنندگان غذا در میدان کوچک سیگرام است. ۵۶
- تصویر ۵۲) رونق فضاهای شهری با تسهیلات مربوط به غذا ۵۷
- تصویر ۵۳) صف کشیدن مردم برای خرید از اغذیه فروشان ۵۸
- تصویر ۵۴) اسنک فروشی در پارک گرین آکر ۵۸

- تصویر ۵۵) ساختمان های جدید و میداین کوچک مردم بسیاری را بخاطر اغذیه فروشان، در خود می بینند ۵۹
- تصویر ۵۶) فضای ارتباط دهنده منطقی بین خیابان و میدان کوچک ۶۱
- تصویر ۵۷) استفاده از گوشه خیابان برای نشستن ۶۱
- تصویر ۵۸) گوشه خیابان چهل و نهم که با تسهیلات خود مکانی مناسب برای گفت و گو را فراهم کرده است ۶۲
- تصویر ۵۹) نمایی از پارک پالی که به نظر می رسد خیابان، جزئی از آن است. ۶۳
- تصویر ۶۰) گوشه خیابان وال استریت، مکانی مناسب برای صحبت های کاری ۶۴
- تصویر ۶۱) پارک برایانت نیویورک خطرناک است به این خاطر که محل تجمع ارادل و معتادین می باشد ۶۵
- تصویر ۶۲) ورودی های پارک برایانت بسیار کم می باشد و وقتی مورد استفاده واقع می شود که درهای آن به روی مردم گشوده شوند ۶۵
- تصویر ۶۳) در پارک برایانت دید مردم از زمین به پارک با دیوار، نرده ها و درختان مسدود شده است ۶۶
- تصویر ۶۴) میدان کوچک غرق شده که پایین تر از سطح خیابان قرار گرفته است ۶۷
- تصویر ۶۵) آدم های مضر در فضاهای شهری ۶۹
- تصویر ۶۶) حضور آدم های مضر در میدان های کوچک ناکارآمد که مردم از آن ها به ندرت استفاده می کنند ۷۰
- تصویر ۶۷) میدان کوچک روبروی ساختمان شرکت تلفن که آدم های مضر در آن حضور دارند ۷۱
- تصویر ۶۸) محافظت غیر مستقیم از میدان های کوچک ۷۲
- تصویر ۶۹) جو هاردی مکان را دعوت کننده تر بروز می دهد. ۷۴
- تصویر ۷۰) پلاک ها پیام های مختلفی می دهند. ۷۵
- تصویر ۷۱) یکی از پر استفاده ترین مکان های پارک گرین آکر ۷۸

- تصویر ۷۲) استقرار دربین برای فیلمبرداری زمان-گذار از لبه ها ۷۹
- تصویر ۷۳) برداشت طول زمان نشستن در لبه های شمالی میدان کوچک سیگرام ۸۰
- تصویر ۷۴) نیمکت های شلوغ در سواحل براد وی ۸۱
- تصویر ۷۵) نمودار چهارم : تراکم استفاده از میدان های کوچک و پارک ها ۸۲
- تصویر ۷۶) فضاهای نشستن و گذران زمان استراحت نهار ۸۶
- تصویر ۷۷) فضاهای نشستن برای استراحت عصرانه ۸۷
- تصویر ۷۸) مرکز IDS در مینیاپولیس که بسیار پر استفاده است. ۸۹
- تصویر ۷۹) ورودی خیابان بازار گالری فیلادلفیا که دو ساختمانی تجاری را به هم مرتبط می سازد و فی نفسه جذاب است ۹۰
- تصویر ۸۰) نمونه ای از فضاهای داخلی ۹۱
- تصویر ۸۱) سکانس هایی از ویل ماری پلیس که نحوه ورود تعداد زیادی مردم را با کمترین تداخل نشان می دهد ۹۴
- تصویر ۸۲) محل های تلاقی در ساختمان ها ۹۷
- تصویر ۸۳) میدان کوچک برانویچ پایین تر از سطح خیابان قرار دارد و اکثرا خالی از جمعیت به نظر می آید ۹۸
- تصویر ۸۴) مجتمع یوناونچر در لوس آنجلس ۱۰۱
- تصویر ۸۵) لبه خیابان در نزدیکی ورودی مرکز رنسانس در دیترویت تصویر ۸۶) مرکز تجاری هوستون که شبیه به استحکامات نظامی است. ۱۰۱
- تصویر ۸۶) مرکز تجاری هوستون که شبیه به استحکامات نظامی است. ۱۰۱
- تصویر ۸۷) می توان یک مثال نقض برای فرضیه با بررسی فروشگاه بزرگ فانثویل هال در بوستون خاطر نشان شد. چرا که فعالیت های بسیار زیادی در خیابان مقابل این ساختمان روی می دهد ۱۰۲
- تصویر ۸۸) لبه پایه دار هتل میدان کوچک پیچ تیری ۱۰۳

- تصویر ۸۹) نمایی از میدان کوچک پیچ تیری ۱۰۵
- تصویر ۹۰) خانه اپرا ۱۰۶
- تصویر ۹۱) احیای مجدد خانه اپرا در شهر سالم ۱۰۷
- تصویر ۹۲) سرزندگی اونیو مادیسون نیویورک بخاطر بخش های تاریخی آن ۱۰۹
- تصویر ۹۳) در بسیاری از شهرهای کوچک، داشتن سطح دوم برای خیابان امری عادی است. اما این عمل منجر به پخش شدن فعالیت های خیابان در سطح شهر می شود. ۱۱۰
- تصویر ۹۴) پانتومیم در گوشه ای از شهر ۱۱۲
- تصویر ۹۵) یک گروه خیابانی مردم زیادی را به دور خود جمع کرده است. ۱۱۳
- تصویر ۹۶) مجسمه چهار درخت دوبافت ۱۱۴
- تصویر ۹۷) مردم دوست دارند مجسمه را لمس کنند. ۱۱۴
- تصویر ۹۸) اجرای پانتومیم به عنوان بهترین نمایش هنرمندان خیابانی ۱۱۵
- تصویر ۹۹) تمام نمایش های خیابانی مردم را جذب می کنند. ۱۱۶
- تصویر ۱۰۰) هنرمندان جوان توانایی خود را در خیابان به معرض نمایش عموم قرار می دهند. ۱۱۶
- تصویر ۱۰۱) پنجره های کلیسای واقع در خیابان پیتر مردم را به حیرت و امید و ایشان می گویند که تصورشان از پنجره های کلیسا هرگز اینچنین نبوده است. ۱۱۷
- تصویر ۱۰۲) نمای داخلی پنجره های کلیسای خیابان پیتر ۱۱۸
- تصویر ۱۰۳) یک گالری هنر موقت ۱۱۹
- تصویر ۱۰۴) استفاده از بعضی تجهیزات شهری به عنوان میز توسط عابرین ۱۲۰
- تصویر ۱۰۵) افراد بی کار که در حال نظاره کردن عابرین هستند. ۱۲۱
- تصویر ۱۰۶) یک دوربین زمان-گذار معمولی به همراه یک ساعت دیجیتال ۱۲۳
- تصویر ۱۰۷) جانمایی دوربین به طور مسلط بر خیابان و بدون مانع دید ۱۲۵

این قسمتی از کار ما بود که کارایی قریب الوقوعی داشت، منظور مطالعه فضاهای کارآمد و یا ناکارآمد و علت آن ها است. به جای صبر کردن تا اتمام مطالعه کتاب، فکر می کنم بسیار مفید باشد که نتیجه کار و مقصود ما را با دستور العملی که به شما دادیم دریابید. من وام دار بنیاد حفاظت (Conservation Foundation) هستم و همچنین رئیس آن ویلیام رایلی برای انتشار کتاب و رابرت مک کوی جهت کمک به ویرایش و اصلاحات آن که مرا یاری نمودند.

به عنوان فعالیت کمکی در جهت تدوین کتاب یک فیلم پنجاه و پنج دقیقه ای با همین عنوان و سرفصل ها ساختم. این اثر با حمایت جامعه هنری شهرداری نیویورک منتشر گشت. من می خواهم مراتب قدردانی خود را از مارگوت ویلیامسون به عنوان مجری فنی و دوریس فریدمن به عنوان مدیر مجموعه به جا آورم به خاطر اینکه بسیاری از فضاهای نیویورک چشم نواز و روح انگیز هستند.

گام اصلی در پروژه "زندگی خیابانی" توسط یک گروه کوچکی از جوانان ناظر برداشته شد و من می خواهم از آنها به خاطر پشتکار، پیگیری و تمایل ایشان به بحث درباره فرضیه هایم تشکر کنم. محققان اصلی در سال های اولیه مارلین راسل و نانسی لیندی بودند. آنها با فرد کونت، آلن آشر، مارگارت بمیس و آن هرنندین کار را

زمانیکه پروژه "زندگی خیابانی" را در سال ۱۹۷۱ میلادی آغاز کردم اینطور به نظر می رسید که تحقیقات به مدت دو سال به طول می انجامد و سپس می توان نتیجه تحقیقات را در قالب کتابی منتشر کرد. پروژه اندک اندک پیش می رفت. مطالعات ابتدایی ما پیرامون زمین های بازی ما را به سمت انجام یک پروژه جدید درباره قلمروهای جوانان هدایت نمود؛ مطالعات ما درباره خیابان های بسیار شلوغ نیویورک به تقاضا در ارتباط با انجام پروژه ای با همین عنوان در توکیو انجامید؛ مطالعات فضاهای داخلی به مقایسه مطالعات پاساژهای تجاری بزرگ (malls) حاشیه شهرها منجر شد. اینگونه گذشت تا در سال گذشته (۱۹۷۶ میلادی) بسیاری از تحقیقات حاصله از پروژه را منتشر گذاشتم و به نوشتن مشغول شدم.

بسیاری از تحقیقات ما ابتدایی و آغازین بشمار می آمد به این معنی که الان نمی توانم کارایی خاصی برای آن ذکر کنم. چیزی که برای ما منفعت تلقی می گردد پی بردن به رفتار مردم در خیابان های شهری است، همچنین نحوه عملکرد آنها در عرصه خیابان است. بعنوان مثال انتظام ملاقات های اتفاقی، میل به واکنش های متقابل در خیابان، ریتم سه بخشی خداحافظی آن ها گوشه ای از اینگونه رفتار ها است. به هر حال مطمئنم پس از پایان کتاب باز هم می توان جنبه های معناداری به آن افزود.

حمایت وی از این کار و کمک به خاطر نشان کردن بیشترین فضاهای کوچک شهری مناسب قدردانی کنم.

ویلیام وایت - نیویورک - ژانویه ۱۹۸۰

ادامه دادند. همکاران ما در کارهای خاص بورلی پیسر، آلن آیزمن، سیسیل رابین و آن رابرت بودند.

کسانی بودند که ما را بسیار یاری دادند، می خواهم از راکل راماتی و مایکل پارلی عضو گروه طراحی شهری تشکیلات برنامه ریزی شهری نیویورک، کنیث هالپرین و لورن آتیس از اداره برنامه ریزی و توسعه شهری تشکر کنم.

بسیاری از سازمان ها برای قدردانی وجود دارند. پایه تحقیق مربوط به پروژه " کمیته پارک و فضای تفریحی ملی " بود و از محل درآمد های بنیاد وینسنت استور (Vincent Astor)، جامعه جغرافیای ملی (National Geographic Society)، بودجه ملی برای هنر، اموال راکفلر (Rockefeller) و بودجه شهر نیویورک این اثر تأمین مالی گشت. یک موهبت مالی انتشار این اثر توسط بنیاد گراهام (Graham Foundation) برای مطالعات عالی در فاین آرت (Fine Arts) فراهم گشت. پروژه فیلم از شورای ایالتی نیویورک در مورد هنر و کمک کمیته حفاظت آمریکایی (American Conservation Association) تأمین اعتبار گردید.

من از این مردم خوب به خاطر کمک های مالی و پشتیبانی عاطفی ایشان تشکر می کنم. سرانجام می خواهم از لورنس راکفلر برای